

Allerede i forbindelse med udarbejdelsen af den nuværende dyreværnslov fra 1991 blev der peget på, at de eksisterende bødestrafte lå under det niveau, der måtte anses for passende. Af betænkning nr. 1154 fra 1988, der ligger til grund for dyreværnsloven, fremgår således (s. 70):

»Udvalget finder [...], at de bøder, der idømmes, er for lave, når der ikke kan fremlægges dokumentation for en økonomisk vinding. Bøderne fastsættes typisk til 500-1.000 kr., hvilket efter udvalgets opfattelse er for lavt.«

2.3.2.2. Justitsministeriet foreslår som nævnt, at der i dyreværnslovens i § 28, stk. 1, indsættes en bestemmelse om, at der ved straffens udmåling skal tages hensyn til, om der foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Med den foreslåede ændring tilsigtes det, at udmålingen af en bødestraf i tilfælde af uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr i højere grad end i dag afspejler forholdets grovhed. Vurderingen af, hvorvidt et forhold i det konkrete tilfælde må anses for uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, påhviler domstolene. Efter anklagemyndighedens begæring kan der dog indhentes veterinærfaglig bistand fra Det Veterinære Sundhedsråd, der allerede i dag i sine udtalelser sonderer mellem uforsvarlig behandling, groft uforsvarlig behandling og mishandling af dyr.

Der lægges med ændringen samtidig op til en væsentlig forhøjelse af det generelle bødeniveau i sager efter dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., om overanstrengelse, vanrøgt eller anden uforsvarlig behandling af dyr, således at det i højere grad markeres, at uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr er en alvorlig lovovertrædelse, jf. nærmere nedenfor.

Sondringen mellem uforsvarlig og grovere uforsvarlig behandling af dyr har allerede efter den gældende dyreværnslov betydning ved vurdering af spørgsmålet om rettighedsfrakendelse i dyreværnslovens § 29, stk. 1, idet frakendelse af retten til at beskæftige sig personligt med dyr m.v. efter denne bestemmelse kan ske i førstegangstilfælde af mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr. Med den foreslåede ændring, der således betoner sammenhængen mellem straffebestemmelsen og bestemmelsen om rettighedsfrakendelse, understreges det tillige, at spørgsmålet om rettighedsfrakendelse altid bør overvejes, når et forhold henføres under kategorien grovere uforsvarlig behandling af dyr.

2.3.2.3. Ved udmålingen af en straf for overtrædelse af dyreværnslovgivningen bør det efter Justitsmini-

steriets opfattelse endvidere i højere grad, end det i dag synes at være tilfældet, indgå som en skærpende omstændighed, hvis forholdet er begået som led i erhvervsmæssigt forhold. Der bør således kunne stilles særlige krav til agtpågivenhed hos personer, der handler inden for deres erhverv. Hertil kommer, at der særligt i disse sager kan være et økonomisk incitament til at overtræde lovgivningen, og at det derfor i almindelighed vil være påkrævet med væsentligt højere bøder, før bøden kan virke præventivt.

Der ses i dag i erhvervsforhold overtrædelser af dyreværnslovgivningen, der af Det Veterinære Sundhedsråd er karakteriseret som groft uforsvarlig behandling af dyr, som afgøres med en bøde på få tusinde kroner. Et bødeniveau i den størrelsesorden efter regeringens opfattelse i almindelighed ikke acceptabelt og kan ikke antages at have den nødvendige præventive effekt, også når der henses til den besparelse, som erhvervsudøveren ofte vil have opnået ved det strafbare forhold.

Det foreslås på den baggrund, at der i § 28 i dyreværnsloven indsættes en bestemmelse om, at det ved udmåling af straf efter loven eller forskrifter udstedt i henhold hertil vil være at anse som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået som led i udøvelse af erhverv. Den foreslåede bestemmelse finder ikke blot anvendelse i sager om uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr efter § 28, stk. 1, 1. pkt., men i alle sager om udmåling af straf efter dyreværnsloven eller forskrifter udstedt i medfør af loven.

2.3.2.4. Bestemmelsen i § 28, stk. 1, 1. pkt., omfatter et bredt spektrum af forhold af vidt forskellig strafværdighed. Det er eksempelvis ikke en betingelse for anvendelse af bestemmelsen, at dyret er voldt skade, eller at behandlingen har medført smerte.

Af Rigsadvokatens udtalelse fremgår da også, at bødeniveauet i denne type sager spænder vidt. Bødestørrelsen i de sager, der indgår i Rigsadvokatens undersøgelse, ligger således i intervallet 500-20.000 kr. Dette skyldes til dels, at sagerne omfatter meget forskellige forhold både med hensyn til overtrædelsens karakter og arten og antallet af dyr, der har været behandlet uforsvarligt. Det anføres dog også, at der synes at være store forskelle i bødestørrelsen i sager, der forekommer sammenlignelige.

Det kan på den baggrund ikke konkluderes, at bødestørrelsen i dag i alle sager har et uacceptabelt lavt niveau. Med den foreslåede ændring tilsigtes det imidlertid, at det i alle sager efter dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., markeres, at uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr er en alvorlig lov-